

Nr 204

Av herrar **Norling** och **Öhman** om åtgärder för säkerställande av ersättning i vissa fall åt ensamstående familjeförsörjare vid deras barns sjukdom.

De förvärvsarbetande kvinnor, som samtidigt är mödrar, måste alltid vara beredda att för längre eller kortare tid stanna hemma för att vårda barnen, om de skulle insjukna. Minsta tecken till förkylning är nog för att barnen inte tages emot vid daghemmen, vilket sker med hänsyn till smittorisk. Så länge det inte finns en samhällelig institution, som kan träda i moderns ställe och överta det sjuka barnets vård, är detta ett stort problem för alla förvärvsarbetande mödrar. Förutsatt att sjukhusvård inte är nödvändig, faller det på moderns lott att vårda barnen vid lindrigare sjukdomsfall. Hon fyller därmed en viktig samhällelig funktion, som bättre borde värdesättas från samhällets sida. Hittills avspeglar sig mödrarnas insatser på detta område endast i statistiken över kvinnornas större frånvarofrekvens och användes mot dem i lika-lönedebatten.

Rimligt vore att alla mödrar med förvärvsarbete tillerkändes en ersättning, som motsvarade den de själva erhåller vid egen sjukdom, när de vårdar sina sjuka barn. Sådan ersättning borde utgå åtminstone tills barnen i fråga fyllt 10 år. Bestämmelserna för denna ersättnings utbetalande kunde lämpligen följa bestämmelserna i den allmänna sjukförsäkringen, dock med undantaget att karensdagarna slopas, då små barns sjukdomar ofta är av kortvarig natur. Även om barnens sjukdomsfall kan vara kortvariga, blir moderns inkomstbortfall genast kännbart för familjens ekonomi.

Om det inte anses möjligt att på en gång genomföra det förslag som här motiverats, borde det ligga inom möjligheternas gränser att genomföra det så att det i första hand komme att omfatta alla ensamstående familjeförsörjare med barn under 10 år. Många ensamstående mödrar lever i ständig ångest för att deras barn skall bli sjuka och att det skall medföra kännbara inkomstbortfall. En ersättning som svarade till deras egen sjukpenning skulle lindra de ekonomiska verkningarna av barnens sjukdomar ganska väsentligt och betyda en god hjälp för denna av samhället ofta mycket försummade grupp.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till åtgärder, som säkrar förvärvsarbe-

tande mödrar rätt till ersättning i de fall, då sjuka barn behöver mödrarnas vård.

Stockholm i januari 1958

Anton Norling

Gunnar Öhman

Nr 205

Av fru **Hamrin-Thorell** och fru **Gärde Widemar**, *angående utredning av frågan om stöd åt ensamstående familjeförsörjare vid deras barns eller andra anhörigas sjukdom.*

(Lika lydande med motion nr 245 i Andra kammaren)

Stockholm den 25 januari 1958

Ruth Hamrin-Thorell

Ingrid Gärde Widemar
